

АРТЮР РЕМБО

СЕДЯЩИТЕ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*С черни дупки от шарка, в бобунки от вени
разширени, изцъклили поглед, в петна;
голи темета дремят от злост набраздени
като цъфнала в струпци стара стена.*

*Вече техните кости от обич саката
са се сраснали може би с онзи голям
черен скелет на стола. Не мръдват краката
рахитични — и сутрин, и вечер все там.*

*Тези старци, застинали в поза еднаква,
чувстват, слънцето дупчи и тяхната плът
или зиме прозорците мръсни разплаква;
като жаби — с болезнени тръпки трептят.*

*Търпелив им е Столът: дамаската здрава
късат с кълки, протрили веднъж колена,
и душата на стари слънца ги огрява
от пшеничните плитки, сега без зърна.*

*Пръст до пръст. По седалката гладка на стола —
пианисти зелени — те барабанят,
чуват тъжните плисъци на баркарола
и завърта ги в бездни любовни сънят.*

*Нима трябва да станат? Каква катакстрофа...
Те измъкват глава от плещите — о, гняв! —
и сумтят като котка, видяла пантопфа;
с колко мъка крепят панталона корав.*

*Чуйте — чукат с плешиви глави о стената
и краката им криви са в сребърен прах.
Вместо копчета-дренки, висят по палтата
зли очи в коридора — бездънен зад тях.*

*Имат тежка незрима ръка... През очите
цедят черна отрова и тъй им горчи,
че от куче тук всеки по-жалък и свит е;
изпотяваш се, смукан от тия очи.*

*Скрили пръсти в ръкавите с мръсни хастари,
ако трябва да станат, не ще ти простят,
като гроздове техните сливици стари
под брадичките хилави вечно трептят.*

*Щом сънят им нахлузи пак шлема оловен,
Върху стола си вече сънуват добра,
плодовита любов — народила столове;
ще поръбят с тях толкова горди бюра.*

*Запетайков прашец по цветя от мастило
ги люлее над чаша в разкрехнал се скут —
водно конче така гладиол е превило...
И осилчета боцкат пак техния уд.*

Издание: Артюр Рембо. Поезия. Подбор и перевод от френски:
Кирил Кадийски. Издателство „Нов Златорог“, София, 1994.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.